

malkede ordentlig rene, og der kan ske stor Ulykke ved, at dette ikke sker. Enhver, der kender noget til Landbrug, ved, at man ikke alene taber den Mælk, som ikke bliver malket af, men at det paagældende Kreatur ogsaa slaar Mælken af, naar det ikke bliver malket ordentligt ren. Resultatet er altsaa det, at Finansudvalget som Helhed ubetinget er velvillig stemt over for denne Sag, men naar vi ikke ubetinget have kunnet tiltræde det Forslag, som var stillet af det ærede Medlem for Nørresundby, der, saa vidt jeg ved, er Formand for denne Mejeriforening, er det ingenlunde — og det ved det ærede Medlem meget godt — fordi vi undervurdere denne Sag eller principielt ere imod denne Sag, langt fra; men vi mene, at der maa et Samarbejde i Stand mellem Landboforeningerne og Mejeriforeningerne. Vi synes, at det vilde være det naturligste og korrekteste ad denne Vej at søge at fremme denne Sag yderligere, fordi vi indrømme, at denne Sag maa tages op og fremmes saa godt som muligt, ogsaa med Bidrag fra Statens Side. Det har jo for Resten ogsaa vist sig, at de Landbrugsskoler, som have optaget Kursus i Malkning, nemlig Skolen paa Ladelund og en Skole paa Eyen, have mødt den største Interesse og Velvillie fra Befolkningens, Rigsdagens og Finansudvalgets Side. Finansudvalget foreslaar altsaa, at denne Sag henvises til den ærede Landbrugsministers Overvejelse, men jeg skal tillige paa Udvalgets Vegne udtale, at det mener, at der bør være Samarbejde mellem Landbrugsforeningerne og Mejeriforeningerne. Det er det, der er Grunden til, at vi ikke saadan uden videre have villet gøre os til Part i denne Sag ved at fremhæve enten den ene eller den anden Skole, men selve Sagen ere vi de varmeste Tilhængere af, og vi haabe, naar Sagen er bleven henvist til Ministerens Overvejelse med den Motivering, jeg her paa Udvalgets Vegne har givet, at dette da vil føre til det Resultat, at Landbrugsforeningerne og Mejeriforeningen komme til at arbejde sammen, saa at vi faa mere og mere gjort i Retning af det, Mejeriforeningen her andrager om at faa Hjælp til, hvilket har den allerstørste økonomiske Betydning.

Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til Tingets og den fungerende Landbrugsministers Velvillie.

Høegh-Guldberg: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Betænkningens Nr. 77, Andragendet fra de sam-

virkende jydsk Mejeriforeninger. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører om denne Sags store Betydning og om Ønskeligheden af, at den maa blive fremmet af de samvirkende Mejeriforeninger og Landboforeninger i Fællesskab. Jeg tror, at Sagen paa denne Maade fremmes bedst, og jeg tror, at paa denne Maade vil ethvert Bidrag til denne Sag give det største Udbytte paa dette vigtige Omraade.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Paa min fraværende Kollegas Vegne — han er syg, og kan ikke være til Stede her — skal jeg udtale med Hensyn til Indstillingen under Nr. 64 i Betænkningen, at denne Sag for Øjeblikket verserer mellem Landbrugsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder, idet Landbrugsministeriet bliver nødt til at søge Vandbygningsdirektørens Hjælp for at se, hvorledes denne Bro skal bygges. Det skal blive taget under den nøjeste Overvejelse, og vi haabe, at vi kunne fremme Beboernes Ønske i saa Henseende. — Den anden Sag, Malkningsarbejdets Fremme, nærer Landbrugsministeren, der selv er Landmand og har set, hvad der kan præsteres paa dette Omraade, selvfølgelig den mest levende Interesse for. Han deler fuldstændig den ærede Ordførers Mening, at det var det bedste, at der fandt et Samarbejde Sted mellem Landbrugsforeningernes Fællesforening og Mejeriforeningen. Landbrugsministeren har jo i Aar 6,000 Kr. til Raadighed, og hvis der kommer et saadant Samarbejde i Stand, vil han ikke sætte sig imod, at der ydes en Sum i dette Øjemed. Jeg modtager altsaa Indstillingen paa Landbrugsministerens Vegne.

Bønløkke: Jeg er glad ved Finansudvalgets Indstilling under Nr. 6. Jeg ved, at denne Sag kom frem i Fjor men ingen Støtte fik af den daværende Minister, nærmest vistnok paa Grund af, at Andragendet kom for sent. I Aar er det atter kommet, men ganske vist ogsaa noget sent, og derfor er jeg dobbelt glad ved, at Finansudvalget har taget sig af Sagen. Jeg kan ikke tro andet, end at der, hvis der virkelig er god Grund til at hjælpe til at faa denne Bro opført, hvad jeg tror der er, efter den velvillige Udtalelse, der fremkom fra den ærede Minister, ogsaa vil blive gjort noget ud af Sagen. Jeg anbefaler den paa det bedste.